

loq̄e auentali, sicut est de p̄so Deceonalitat, brevis in
humanitat, Chisti Dni, hoc n. p̄dicis / hęc humani-
tas est personata & sup̄posita / est in quale non est
sicut, sed accionab, ut recte dicit Lopez C. c. de sp̄ q.
3. a. 2. Et Ad ultimam. Duplex aut inconiens, q̄d t̄m̄e-
ri possit ex tali cōtradi, et unione, iam sublatum est
est 3. Et Thorum in. Non multatū perfectione, vna q̄n-
uis unirent alicui crea, non in̄ illi tribuerent suum
effm̄ p̄r̄alem p̄prium, et sp̄tialem ex aliqua peculiari
nate, ut ce unitū in vna ittectione, per quam nulla crea
pot̄ ittegere, q̄a cum ittegere sit uiuere, non pot̄ dari
sine accione, & sine motu, non pot̄ aut̄ crea p̄uere vna
ittectionem, neque per illam moueri, ut patet. q̄d est.

Neque repugnat quod aliqua subia supplē-
at diffiam alicuius q̄cōndis, ut cum multis
concedis balentia in 3. p. d. 1. q. 4. p̄o. 1. in fine, que
circumimus 3. d. 7. sec. 6. Et 1^a diffia. Dum existimat pos-
se accionem ap̄sumi ad hyp̄ostasim vnam, asp̄m̄ inha-
rentiam, per quam t̄m̄er̄ d̄o accionem complexi, per
vnam substantiam quoad illum effm̄ supplēri.

3^a diffia est 4^a res aliqua in re q̄ n̄
possit vniū exp̄ire sine oī ubicationi
Vasq. 1. p. d. 196. c. 3. cum multis Thomistis id in An-
gelis oībus nat̄ contingere defendit: s̄d in d. 195.
c. 5. n. 23. et de p̄ō ab̄ra id negat in rebus malibus,
quas existimat ubicari p̄ vbi quantitate, t̄ hoc
2^m in eius m̄ia ualde durum uideat̄, q̄a non uide-
r̄ implicare, quod deus iseruet substantiam malen,
& arḡet accionem male sine quantitate, et it̄er si-
ne ullo vbi. Suan. in llet. d. 34. sec. 6. n. 28.

2. Molina.

Et lollina i. p. q. 52. a. 1. p. 1. in membro 4. de oibz
 negant: quamvis lollina ibi quique impugnet suam
 eorum, qui dicunt Anoplum non esse in loco, et non
 esse in res, na: AR. vi., qui de oibz affirmant, non ne-
 gant rem denudatam oi ubicatione esse in loco, si di-
 cunt esse in loco neqz per sui indivisiam a loco, si ab spa-
 cio imaginario.

Suar. suam ego libens amplector, si finem
 non accipio; et illo ideo existimat non posse
 rem ullam esse in res, na sine oi ubi, eoga oi, modus
 iseny exiam rei habeat naturam inextensionem cum rei
 ego uero id in oi modo falsum existimo, ut de sub-
 na, et figa ostendit d. 7. sec. 5. & Supercost. Notum
 qd finium est, qd remora oi intonat, qua est in
 rerum na, in aliquo loco detraho existit, sed qn' res se
 se non est detraha ad aliqd, natio debet per aliud
 detrahi; accipit si ego per meam ipsiam non sum al-
 bus, neque deus pot me facere album, s' determi-
 nare de adhuc ipsum falem albi sine albedine. qd
 si nulla entia creata, p' ubi, et actionem illius
 p' actiuam, de se est detraha adhuc no locum, neqz
 deus pot facere, qd sit in hoc no loco detraho sine
 fra positiona, perquam determinet adhuc no lo-
 cum: accipit si deus non pot facere, qd res, qua est in
 res, na, non sit in aliquo loco determinato, et
 non pot se facere, quod non habeat aliquam
 ubicationem, perquam detrahi ad talem locum.

Act. sua apra fundanti v. qd res pot
 esse in loco detraho per solam indivisiam
 sui a tali spatio, siuo pot esse traha quantitas

per

per solam negationem uberioris tendit, q^d est. Sed
is est, q^d indistincta t^{er} negat, t^{er} p^{er} p^{er}positiva: si de
t^{er} 2^m, habemus intentum, ea n^{on} erit ubi: si dicatur
talis negat debet negare distictam positivam ab hoc
loco, i. p^{er}positivam in alijs locis, sed bene pot^{est} negare
se p^{er}positivam in oib^{us} alijs locis, & t^{er} n^{on} est p^{er}
sens in hoc loco, nisi habeat p^{er}positivam positivam
in illo, ut patet, q^d per solam indistinctam, i. per
solam negationem p^{er}positivam in o^{mn}i alio loco res non potest
dici, & p^{er} p^{er} p^{er}positivam huius loco. Sic Adamus, q^d
modo non existit, habet negationem distictam ab hoc
loco, i. non est in oib^{us} alijs locis, & t^{er} n^{on} est
in hoc loco, q^d nullibi est: ac p^{er} sola indistincta
positiva, per quam tollitur disticta negativa
ab hoc loco, s^{ed} negatio effendi in hoc loco, consti-
tuit rem in hoc loco, quae est p^{er}positiva realis, s^{ed} ubi.

Instabis: q^d ego habes p^{er}positivam positivam in
hoc loco, t^{er} habeo annexam p^{er}positivam negativam,
s^{ed} indistinctam ab hoc loco, s^{ed} tunc neg^o determino
per talem indistinctam ad hunc locum; q^d est p^{er}positivam
sum per illam determinari ad hunc locum, q^d nullam
habeo p^{er}positivam positivam in hoc loco. Neg^o
distictam: q^d diversa est negat^{io} disticta, quam habeo,
cum sum positiv^{us} p^{er}positivus in hoc loco, ab illa, quam
habeo, q^d non sum positiv^{us} p^{er}positivus in hoc loco:
q^d n^{on} sum p^{er}positivus in hoc loco positiv^{us}, solum
dico non habere p^{er}positivas positivam in alijs locis, q^d
negat^{io} indistincta est ad hoc, ut eo o^{mn}ino dicatur habere
re, t^{er} non habere p^{er}positivam in hoc loco, q^d ex eo
quod ego sim distictus negativ^{us}, i. non habeam p^{er}
sias

via positiva in alijs locis, non sequitur ratio necesse
 se presentem in hoc loco, ut ostendimus in exemplo de
 Adamo: atuerso qm' positioe non p'sent in hoc loco, dicitur
 non habere oem meam p'sentiam positivam in alijs locis:
 accipit' hae negatioe dicitur supponit existit aliquam
 p'sentiam, & p'pinq'uitatem positivam in hoc loco: exterior
 est dicitur ab illa alia negatioe dicitur, q' nullam p'sentiam
 positivam supponit in hoc loco, sed non dicitur
 p'sentia in alijs locis. Sic Christus dicitur a casto Emper
 ore indistans, esse dicitur, q'ndis non habet oem suam
 p'sentiam positivam in alijs locis, ut in Sarracenis: similia
 diximus de bonitate transcendentali d. 2. sect.
 3. & Insuavis.

Fundanti 2. q' Deus libere iuravit ad p'c
 ducendam p'sentiam cuiusque entitatis, et sup
 posita p'ductione talis entitatis, p'sertim cum p'sentia
 ex natura rei distinguitur ab entitate ipsius rei: q' dicitur.
 Negari coiter ante, et bene, q' cum ratio res aliam
 sibi debeat exire ex suppositione, qd existat, non est li
 berum deo p'sentiam illius p'ducere, supposito quod se
 ipsam p'ducas: quantum sane est illam p'sentiam illi
 libere conferre: at si non aliquam p'sentiam ratio
 debet illi conferre, ut patet ex dictis. Un' dicitur
 exemplum de boni actus q' coem suam in d. 7. sect. 5.
 Et superest, ad confirmandam nostram suam de
 substantia separabili.

4^a diffinitio est, q' ubi circumscriptiva
 sit spes in anima, an subalterna? Et
 in primis suppono ubi in cor habere subalterna
 est spes in barq. 3. in 3. g. d. 190. n. 49. Suppono

002
2° ubi in vi immo. d. ubi in circumscriptionem e. d. et
nitium cum duar. d. si scit. b. n. 6. e. in fo. p. c. 9. d.
p. n. 9. 2. a. 2. ubi ibidem, et alijs viar. ex quibus
vulgares sunt definitiones utriusque membri; sed nobis
non oio approbanda, ne paret ex diti; d. 3. sect. 3. Et 3° em
3^a cum ois entitas malis constet ex sibi indivisibili-
bus, qualibet pars illius ita est in loco, ut sit tota
in toto suo loco, et tota in qualibet pte: ubi ubi
definitivum est illud, qd ponit rem in loco sine
ulla expulsiōe p. t. et radicali alterius entitatis:
circumscriptionem e. i. ubi ubi circumscriptionem a
circumscribendo, s. a separando unam rem ab alia.
Definitivum h. per ipositionem ad divinam immen-
sitatem, ergo rem definit, s. ad se ipso ad ex-
tum locum. Ita fere Socr. in Physica d. 14. sect.
2. Et. 13.

Dein rō ad 3^{am} ubi circumscriptionem
est spem subalternam. Est o duar.
et c. vocat. Pr. en. 3^a ubi circumscriptionem quan-
titatis p. t. et immo. excludit aliud corpus quan-
tum ab eodem loco, non ita ubi circumscriptionem
subia malis, et alijs acium malium, in quo oc-
perit. s. lum radicali; expulsiō alterius corporis
quanti, qm ois entitas malis petit quantita-
tem, q. et cum ubi nāle, et circumscriptionem im-
mo. et p. t. expulsiō aliud corpus quantum,
d. expulsiō immo. et mediata expulsiō. ubi ubi;
ubi circumscriptionem quantitatis, sp. differo ab o
alio ubi circumscriptionem.

Un' ubi.

Unde ubi circumscriptionum duas species infimas
 amplectitur, nimirum ubi circumscriptionum
 immid. expellens aliud corpus quantum, quod est ubi quan-
 titativum nobile; et ubi circumscriptionum radicali, et
 mediate expellens aliud corpus quantum, quod est ubi
 subiecti radicali, et motu acciunt: quod hae duas diuunt
 per se mutim in ratione finali per ordinem ad locum,
 unde species ubicationis est desumenda: oia uero ubi
 circumscriptionum, quae non sunt quantitativa, con-
 ueniunt in illa ratione finali expulsiōis radicali, et
 in ordine ad locum non habent aliquam diuam per
 se oia tunc eundem species.

3^a diffinitio est de ubi definitiuum ut
 species infima, an subalterna? Res
 esse infimam in Suarez et e. uisat. Et in, quod nulum
 definitiuum agnoscari potest, quod in ratione finali, et ordi-
 nem ad locum exprimit differat ab alio, quod in oibus
 reperitur ratio ponendi rem in loco sine ulla exclu-
 sione finali, et radicali alterius entitatis, et est.

Conradices 1°, quod nobile, et supernale diffe-
 runt species, sed ubi definitiuum Christi in
 in Eucharistia est supernale, ubi uero Angelicum
 est nobile, et si iam ubi definitiuum habet sub se
 aliquas species, agnoscitur non est species infima, sed subal-
 terna. Respondeo 1° regardo mai. ut constat ex
 dictis de pcedente sut. 3. a. et Negligabit, et pcedim
 in Negligabit. 2° respondeo cum basq. 1. p. d. 114. c. 4.
 Negando min. quod ens supernale est illud, quod nulli enti-
 tate creatae debet, exire uero indiuisibile in loco
 sine ulla expulsiōe alterius entitatis, et debet

ratio.

nati Angeli, et aia rasti, aegia, h per miracula
concedat corpori Christi Vni in Eucharistia, non ex
est supernale, sicut calum sicalefiat, non exist
ille calor supernalis in entitate, h per miracula
ititque calum in corruptibile, e inalterabile per
talem calorem alterari

Contradictio 2. p'ia corporis Christi in Eu-
charistia est m'alis, e corporea, p'ia
vero Angeli, et aia rasti, est spualis, d corpus
e spiy spi diuine; e' est. Resi pot' 1. respond
maiozem: q' bene pot' binim, aliquis modis spua-
lis, alium subo corporea, e impossibili inuere
uice, ut p'abile iudicant C. in h'ca c. 4. d. dex
cem p'ist' q. 1. a. 1. & Sunta. cum Caetano 3. p. q.
73. a. 1. qd nos insinuauimus in Traitu de Causis
q. 2. a. 2. & Si iterum. Resi pot' 2. distinguen-
do min.: corpus e spiy diuine spi, i. in sua entita-
te phy sica, transeat non: diuine spiy, i. in ultima
considera'oe coi meta, resp' min.: ut dictum est de
ente nali, e supernali in d. p'adense sent. 3. in
illo & Rece. Nam bene pot' res aliqua spualis
quoad ultimam videm'oe metam vice cum aliqua
re corporea, ut coites dici s'bet, e in eo l'os cita-
to a nobis, quoque dictum est deum e' i'orem in
naie p'ij calidit'ini spe unum in spe p'ium.

Secio 2a

Explicanti' diffes e' vbi corpoream, e
spuale in part.

prima.

Prima est quae actio requiritur, & sufficit ut corpus,
 quod est in uno loco, in alio simul constituat? Barq.
 l. 3. in 3. p. d. 132. c. 3. et 4. Sed fieri posse pernegat
 rationem riter ad sua praia negat, quod proximae nihil
 posse sit errare duas actiones, totales, & unam,
 quae sit productio, & alteram, quae sit regressio.
 Suar. l. 3. in 3. p. d. 49. sect. 1. docet fieri posse
 & per actionem regressivam, ad quam sequatur
 emanatio ubiactio, ut in l. productio, & per
 actionem adductivam eam, quae bene potest Deus
 Franciscum, qui est Eborae, reducere in Angliam,
 ubi resultabit ab alio propria ubiactio, sicut re-
 sultavit quod l. fuit productus Eborae: & adducere
 illum, sicut Angelus adduxit Prophetam ad
 locum eorum, & per eam motum unctionis,
 & adductionis, in illo alio loco producit ubi actio.

2^a est ubi subiecta spūali, pergit
 quod spatium divisibile, sit indivisibile, an
 indivisibile fiat? Ut constat ex d. 8. sect. 3.
 & Inaque. Alij cum Barq. l. p. d. 135. c. 7. à n. 30.
 docent esse spatium indivisibile, alij cum Suar. in illi.
 d. 30. sect. 7. n. 49, & d. 40. sect. 1. n. 11, et sect. 3. n. 12;
 contendunt esse spatium divisibile. Barq. cum suis
 fundat l. 1. quod sapere per est proprium rei materiali, il-
 lud autem ubi spūali est, cum sit minus rei spūali,
 quod non potest habere per, & dicitur. 2° quod sa-
 le ubi neque debet habere per, tunc subit, quod est
 spūale, requiritur spatium, quod sit, quod spatium
 imaginatum nullas habet per; dicitur 3° quod ubi
 definitum non solum debet ponere totam rem

202
in toto loco, & totam in qualibet pte. Sed et debet
ipsam vbi esse totum in toto loco, & totum in qua-
libet pte loci; qd non debet habere ptes, quoniam
una conueniat uni pti, & alia alteri pti spatij im-
ginarij.

Suar. cum suis Probat l. 1. qd eni spua-
li non repugnat multitudine pium, neque
qd intensiorem, qd gratia intensitatis, neque qd
extensiorem, qd unio aie vasti ad miam, h. ut
spualis habeat ptes extensiuas; & Petri. 2. qd agn^o
Angelus vni toti sua sphaera se retrahit ad
dimidietatem dependit pti sua ubi cationis, et n^o
acquirunt nouam, qd se non mouet; & retinet a-
liam pti; accipit est diuisibilis. 3. qd pti,
perquam Angelus constituit in dimidietate
huius aulae, cum pendeat spualis ab hac dimidietate,
et n^o pot^o illum constituere in alia dimidietate,
quoniam nec diuisus una pti pot^o plura respi-
cere spatia imaginaria, ut patet; & ret^o tota aula
per ptesiam pti diuisibilem.

Ita ptiandi in se duo fulmina belli basy.
et Suar. quos ex nomine ptijs facile in conuerti-
am uocabimus, si dicamus ptiam e Angeliam, et cuiuscunque
alterius iudicij spualis creata adaequata in hac aula
epi quidem pti diuisibilem, ut Suar. concedit, utare in
ex certis ptijs pti indiuisibilibus, diuis autem diuis-
ibilibus, sine qd in sua entitate sint diuisibiles, utant in
spatio diuisibili, et hoc usq. concedimus. Id ptiamus
ex eoi nostra doct^o in ista d. c. inculcata, qd qd ex
pitijs conflant, ex indiuisibilibus in constare de mons.

transitus

namque. Deinde illa suar. ostendit ut minimum ostendit
 sunt. An. et lum. in notabili aliquo spatio esse n.
 posse per gratiam aliquam partem indivisibilem, quia
 quod se habet n. videtur aliam integram partem acquirere.
 re, et totam perfectionem dependere, nec videtur rationale
 aliam modo cartam habere sphaeram spatij, ut per
 uniam simplicem reat. An. et lum. tota aule, ac p. inde
 satis existit si reat per unum compositum ex multis partibus
 indivisibilibus, cuius sine ulla parte reat. exiguis
 partibus spatij divisibilibus, sicut divisiones de parte entis, com-
 ponere, eo in discrimine, quod singulae partes totam sub-
 iam spiritalem in singulis partibus spatij retinunt, non
 ita singulae partes ubi componere totum corpus.

Partes vero uniusque partem sive nobis, et sibi
 inveniuntur ad invicem, ita sunt componenda
 et dissolubilia. Ad 1.^{am} rationem quod basque reo ne-
 gando maiorem. Non enim est quia etiam in sequi, et
 spiritum, habere partes, ut constat ex illa notata d. 8. sect.
 3. & 6.^{am} commodum. De esse radiato, et parte repetitionem
 loci, et bene spiritum in gratia, et in alijs accidentibus, quia
 alibus intentioni, capacibus. Ad 2.^{am} nego. rationem.
 Nam ex alijs capitibus parte totali, in notabili spatio
 debet habere partes, ut suar. ostendit. Ad 3.^{am} nego.
 rationem de ubi totali, quia cum singulae partes ubi habeant
 spiritalem ordinem ad certam partem spatij, non potest ubi in-
 se totum esse in qualibet parte, habet enim ex natura sua posse
 re per singulas partes totum subiectum in qualibet parte loci,
 ac p. in effi est indivisibile, ut patet.

Suar. feri. etiam y nobis est: ut advertimus
 An. et lum., si reat in aliquo loco nimis exiguo

cui.

cui correat per unicum indivisibile, tunc deperdere totum
ubi si moveat, tunc ad locum magis exiguum, q̄ a bene
poterit unum indivisibile ex rā sua habere maiorem
sphaeram, quam aliud, sicut unus Angelus radiat habet
maiores sphaeram, quam alius: & in illa ratiōne, t̄ n̄
debet motus, in p̄i, in qua perseverat Angelus, n̄ in ea
potest novum ubi subsistere, sicut in Angelis, q̄ n̄ v̄
in aliquo loco sine motu p̄ducitur, resultant.

3^a est q̄ Angelus possit esse natus simul
in p̄p̄ locis? Res non posse sicut esse in plu-
ribus locis adaequatis, q̄ um sit creatura habet unam sphae-
ram, quam natus excedere nequit. In p̄p̄ inadaequis
conatus non est dubium, q̄ plura loca inadaequa-
ta integrans unam adaequationem, in quo, ut dictum ē,
non est dubium natus esse posse. Difficilis est circa
plura loca inadaequata non ratiōne, sed tanta, qua
non excedant naturam sphaeram, v̄. sic Angelus pot
esse natus in decem palmis continuis, an possit et
esse in decem palmis non continuis. Negans barth.
i. p̄ d. 190. c. 3., Alstina ibidem q. 52. a. 2. Inter
difficiles, et Pesantius in eod. locum d. 1. et lib. 3.
Pr̄ a posteriori, q̄ nā natus t̄ non pot̄ esse in capite
ā pedibus diviso, et in eisd. pedibus, q̄ nūq̄ sint intra ean-
dem sphaeram: q̄ est.

4^a est an Angelus, q̄ n̄ se, t̄ aliqd̄ a se
divisum locat̄ moveat, id effeciat immo. p̄
p̄p̄iam suam motivam, an per impulsū sibi, t̄ distin-
cto mobile impressum? Res Suarez in Met. d. 31. sect.
6. n. 25., et lib. 4. d. Angelis c. 31. a. n. 5. semper id
p̄stare per suam p̄p̄iam motivam immo. tando motum, seu
potius.

potius per motum animi ubi in diuisis partibus, qd est mouere. Probat 1. qd impulsus est instrumentum mouenti qd separati a mobili; qd qd Angelus se mouet, tunc qd sibi proximum, non est narius impulsus. Probat 2. qd si mobile est distans, semper mouet illud medium ante alio mobili proximo, si tunc mobile proximum non per impulsus, si per piam motuam immo fuit motum ab Angelo, et huiusmodi mobile in mobilissequenti impessit impulsus non ab Angelo, sed a se. pductum; qd nunquam est narius impulsus, ut Angelus se, tunc aliquid a se distans moueat.

Imo in ipso loco probabilis existit qd non posse Angelum, quamuis uelit, impulsus pducere, et iterum requie per illum aliquid mouere. Probat 1. qd p. com. 1. 1. non potest Angelus aliquid pducere ppter actus intellectus, et ea, qua pportant ad tales actus, et motum localem; qd non potest, quamuis uelit, impulsus in aliquid imprimere. 2. qd sequeretur posse Angelum immo mouere hominem, tunc lapidem a se distancem imprimendo illi impulsus, quoniam posset actionem illam pductuam impulsus p medium diffundere, qd medium moueret, et qd qualitas in medio pducta esset diuise rationi, sicut qd medium p subtiliorem n' esset tali motu, tunc impulsus capax, sicut qualitas immissa a torpedine pisce, tunc a magnete non mouet medium, id aut non uidebitur dicendum; qd est. 3. qd posset Angelus manens immo ad se trahere corpus distans, qd

et.

111

et dicendum n̄ videt̄; q̄ 2° cor. 4° q. a. posse Ange-
lus mouere calum, quantum ab eo distaret sat post
impressum impetum, & impulsum, q̄ impulsus est in-
corporeis corruptilibus duras & aliquo tempore ex-
sante actione impellens; aspin non esset naris Ange-
li assistia in celo mouendo, sat & aliquo tempore, q̄
non videt̄ dicendum; 2° cor.

Molena h. p. q. 54. a. 5. C. 7. Physica c. 2.
q. u. a. 2. & Contraria in, & in tractu d
Anima separata d. b. a. 2. Becanus tractu 3. d. An-
geli c. 2. q. 15. c. 5. existimant animam nostram
separatam, & Angelum non solum q̄ mouet ali-
quid mediane a lio, sed et q̄ se mouet, & aliqd
sibi immediatum, semper id potare per impulsum, q̄
Angelus & habet virtutem ad mouendum alium impuls-
sum, cum possit alium sp̄m a se p̄cere, & corpus per
uacuum contorquere, quia fieri non possunt sine impu-
su, & talis impulsus non est superfusus, et in p̄sio, ut
primum corpus, q̄ ab Angelo mouet̄ sic immediatum 2°,
& in hoc ab illo per impulsum mouet̄.

Barq. i. p. d. 215. c. 3. n. 9. existimat im-
pulsu aliquo naris esse ab Angelo mouen-
dum ex eo quod Angelus sine dubio pot. lapidem in
aere deuenire ne descendat, non pot. aut gravitas
lapidis impediri per ablationem concusam, cum n̄
dependeat ab Angelo in mouendo; & naris debet il-
lam impedire efficiendo aliqd in lapide, q̄ non pot.
esse aliud, nisi impulsus, ut patet. 2° cor. Ad hanc
in ratiem res Suar. d. b. c. 3. n. 6. et 7. dupliciter: 1°
negando ratiem, q̄ pot. Angelus resistere gravitati,
ne descendat

ne descendat, per suam primam motivam applicationem, tanquam per primum agentem, aequale, & fortius, nisi efficiendo, id factum resistendo, sicut quod duo agentia in aequalia applicentur subiecto, neutrum agit sed mutuo se impediunt quasi factum. **Res 2^a.** negando rationem quodam primum, quod bene potest et minus impediri, dum Angelus per suam primam motivam primum ubi in lapide in tali loco detentionis, et illud permanenter conservat, gravitas aut non potest corpus locum trahere, nisi consistendo illud ubi, quod facere non potest, quod fortior, qualis est virtus motiva Angelica, illud conservat. **Unde** arg. ratio non concludit.

Notandum quod nimis incredibile videtur non posse Angelum movere corpus per vacuum, ideo dicendum videtur posse imprimere impulsus in corpus ubi immediatum, ut nos imprimere solemus, sed quod conandum est motus in tali corpore distansse ab Angelo, & cessante Angelo mouere, ut apud nos accedit in pectus, & in mola, & in rota agitata. **Ad primum** quod ubi apud **Secundum** non posse Angelum alicuius distansse per actus vitales, et requisita ad illos, et motum localem, non est excludendus impulsus, qui est quadam veluti participatio virtutis motivae, et ideo potest in facultate motiva tanquam in cetero trahi. **Unde** non sequitur posse Angelum immediate mouere hominem, & lapidem a se distanssem, quod non potest agere in remota non sequitur et non esse naturam astantiam Angelus in celo mouendo, quod impulsus sua est defectibilis, et ideo debet recipere reactionem, ut videmus in rota, & mola incitata, qua sistit, nisi denuo inciteatur.

1025
Ceterum et Anima nostra separata est aliquid
a se disium mouendum l. 15. i. p. q. 89. a. 8. ad
2^m, quem sequuntur Suarez. l. 2. in 3. p. d. 32. sect. 2. &
2^a sentia, et in illet. d. 35. sect. 6. n. 23. Barq. i. p. d. 194.
c. 3. n. 9. Velius lib. 2. disquisitionum magicarum q. 26. sect. 2.
Elementaria; et alij multi, praesertim ex Thomistis ne-
gant, q^a anima ex natura sua est praesens corpori, et ad illud sibi
se estam ordinata; q^o ab illo separata nullo alio pote-
rit moueri.

Contrariam sententiam exprimit Abulensis 25.
Metaphysicorum 773. et C. tenet et anima separata d.
6. a. 2. & Est mitiorum. Sciuntur per haec per quadri-
cta sunt de Angelis; deinde q^o calor, et frigus ex
suum substantiam adhuc exercent suas operationes, ut par-
tes in Eucharistia; q^o et per subtilia, eas potest ex-
crescere, arguit si mouet alia in corpore, et ex corpore
mouebis.

SECTIO 3.^a De Situ.

Situs est a quo dicitur aliquid stare, et sedere, etc.
s. est dispositio primum in ordine ad locum. Qui
priorum distinctionem claudere consentiunt, ualde
de laborant in sita distinguendo a reliquis prioribus.
nos uero, q^o de hac priorum distinde, et multitudinem
minime solliciti sumus, dicimus hoc, q^o est deorum
stare, non addere aliquid de singulis priorum partiali-
pium

ralijs pium cum talis, & tali distia, & pinguitate
 int' se, q^a en' huiusmodi p^ois, quas p^os habent in uno, &
 in alio loco, sunt. c^o similes quibus relatijs distia, &
 pinguitate, int' se, ides vulgus tr' eadem domus. Sic
 et dicitur eadem sessio vulgariter, q^a h^o p^ois variandi
 p^ois per acquisitionem novi sp^ois imaginarij, manet
 in illa similitudo positionis, in ordine ad locum, &
 relatijs pinguitate, & distia pium int' se, & a
 centro. Imo non satis habere eandem similitudi-
 nem in positione, si opus est ulterius eam similem posi-
 tionem non inerrupte, ut dicat perseverare eadem
 sessio, q^a si set surrexit, h^o iterum in eodem loco se-
 deat, iam non dicitur reanere eandem sessionem.

Notabis & Angelis, & anima ratijs,
 dicant' et sedere & stare, q^a sunt in
 loco notabili per ubi diuisibile? Quid nos e, q^a sicut
 dicit ordinem, & dispositionem p^ois localit' pener
 dicitur per subti, non uero pener dicitur per ipsius
 p^ois. Quod si uelis dicere, q^a ipsa p^ois diuisi-
 bilis sit per se ipsam semata, h^o subti non situ-
 et, q^a erit de uocabulo, q^a de re constat int' nos.

Secutio 4^a

In quo sita sit fralis r^o duravio?

Aduerto l' duravioem ex ui nominis significare permanentia
 sei in q^o antea habio: et in hoc sensu augetur a Dur.
 d. 50. sect. 2. n. 9, et a C. in f^ora c. 9. & decem p^ois q. 3.
 a. 1. & 2^a snia, quibus ad haret tunc in illis d. 17. sect. 1.

Et 2. ob. Adversus 2° duracionem ex usu p^{ro}por^{tion}is signa-
 re p^{ro}portio^{ne} 8. no^{ta}jam, 8. positivam, per quam res 8. durat,
 sibi id sit in 8. instanti, 8. in 2°, 8. in alijs sua exia.
 Ita cum alijs Gyllius lib. 2. inica. 10. c. 3. n. 3.

Molina v. g. q. 3. a. 4. d. 2. Et h^{ic} ita
 existimat duracionem rei esse ipsam
 p^{ro}portio^{ne} exiam rei: 1. q^uod ut res dicatur, et it^{er}um du-
 rare per horam, nihil aliud requiritur, nisi q^uod per
 horam exiat; q^uod est. 2. q^uod exia, cum sit p^{ro}portio^{ne} in-
 gens, et loq^uit^{ur} acientale in rebus creatis, et comple-
 tum, q^uod exia sine illa recipi pot^{est} ut perfecta, debet
 ad aliquod p^{ro}portio^{ne} p^{ro} se p^{ro}stante, non apparet ali-
 ud; 3. q^uod ad p^{ro}portio^{ne} duradi.

Dura est h^{ic} snia Molina q^uod eam ex-
 istimationem: 1. q^uod in snia cor^{por}is admittent
 se exiam utraque distat ab exia, talis exia non habet q^uod
 effi^{ci} p^{ro}portio^{ne} constitui rem in tempore imaginario, sed
 illam collocare ex^{tra} suas cis. 2. q^uod 8. nostram sniam
 qua nullo modo distinguit exia ab exia falsum est
 exiam esse p^{ro}portio^{ne} duracionem, q^uod exia rei n^{on} est
 correspondia ad tempus imaginarium, ut per se pa-
 ret. 3. q^uod neque in snia cor^{por}is, neque in nostra di-
 ci pot^{est}, q^uod exia sit aciens rei rei, ut constat ex d.
 3. sect. 3.

OKamus in 2. q. 10., Gabriel ibidem dicit.
 q. 1. a. 1. docent esse exiam q^uod aptam co^{or}re-
 tempore imaginario, ita ut eadem entitas ut est exia
 ponat rem ex^{tra} cis, ut est duradi faciat rem aptam cor-
 respondere tempore imaginario. H^{ic} snia et n^{on} pot^{est}
 retinere veritatem, q^uod illa aptitudo est ipsa duradi

4 n^o

¶ non: si est ipsa duratio, iam res dicitur durare, antequam
actu fiat tempore imaginario, acipit iam ego hodie di-
car durare anno venturo, q̄t iam hodie habeo ap-
titudinem ad correspondendum, s̄ existendo anno ven-
turo: si non est, non explicari id, q̄t investigamus; q̄t est.

Nij dicunt duratiem esse etiam cum negatione
re destructionis, s̄ destructionis. Gra scia non
minimè falsa est, quam p̄cedens: nam t̄ sola exia est da-
ratio, q̄t dici non potest, ut p̄batum est: t̄ exia sit
cum negatione illa destructionis; et tunc duratio non est
aliquid positivum, et per se, s̄ per accidens, et negatiuè, ut
patet; acipit nullum finem constituet, et dicitur res
correspondere tempore imaginario per negationem,
q̄t fieri n̄ pot, ut patet ex se. i. Et Suar. sciam
in simili d̄ ubi.

Thomista cõter dicunt duratiem esse mensu-
ram rei. Q̄t dici non potest; q̄t t̄ talis me-
sura est passiva, et sic redderet rem mensurabilem; in
quo ratio duratio consistere nequit, cum sit rem esse
impossibilem per aliam mensuram, esse uò taliter cogi-
bile supponit in re rationem entis, n̄ uero facit; q̄t est
t̄ talis mensura est actiua, et tunc deberet mensu-
rare aliam durationem rei acipit daretur infinitum
p̄terit, q̄t fieri nequit. q̄t est.

Suar. loquitur de duratiõne in seipõse, et
acceptiõne q̄t amplexiua, ut dicitur est in
huius sectionis, et finem illius rationem insinuat in ipsa ex-
ia cum innotatione p̄teriti in aliquo tempore t̄ instanti an-
tecedente sicut conservatio est eadem actio p̄ductiua rei
cum innotatiõne alius p̄teriti. Sed res opinio p̄ter
quam